

BOG

EN NY TID (/BOEGER/EN-NY-TID)

Af Ida Jessen (/forfattere/ida-jessen) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A51939123&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/en-ny-tid) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid&title=En%20ny%20tid)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid&title=En ny tid](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid&title=En%20ny%20tid))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/en-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid&status=En%20ny%20tid+http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid)

[ny-tid&status=En ny tid+http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid&status=En%20ny%20tid+http://litteratursiden.dk/boeger/en-ny-tid))

Thyregod, 1927; Lilly er 50 år og netop blevet enke; I sin dagbog ser hun tilbage på sit barnløse ægteskab med den knarvorne læge Bagge og på alt det, der kunne være blevet anderledes, hvis hun havde truffet nogle andre valg.

TAGS:

HVERDAGEN (/TAXONOMY/TERM/4615)

IDA JESSEN (/TAXONOMY/TERM/4700)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

STILLE EKSISTENSER (/TAXONOMY/TERM/10035)

SORG (/TAXONOMY/TERM/9814)

ÆGTESKAB (/TAXONOMY/TERM/11603)

ANMELDELSE

05 okt.15

(/users/line-hoffgaard)

Af Line Hoffgaard (/users/line-hoffgaard)

Skribent

Ida Jessens nye roman er et lavmælt og indsigtfuldt portræt af en kvinde og samtidig et lille stykke Danmarkshistorie.

”3. januar 1904.

Jeg er på vej nu. Alt er pakket. Jeg har ikke engang tid til at skrive det her. Jeg fortsætter senere.”

Sådan starter frøken Høy sin dagbog som nyuddannet lærer på vej til sit første job på Thyregod friskole. Der kommer dog til at gå 23 år, før hun genoptager skriveriet. Nu er hun Fru Bagge, en moden kvinde på 50 år og gift med distrikslægen Vigand, som ligger på det sidste. Dagbogen er romanen og erindringer over et levet liv: ungdomsårene under uddannelse på Ringe Uddannelsesskole, tiden som lærer på Thyregod friskole og ægteskabet med Vigand.

Frøken Høy har ikke været lærer ret længe, før hun møder den noget ældre

Vigand, som er byens nye læge. Efter kun to møder meddeler han hende, at de bør gifte sig. Vigand, et ganske selvtilstrækkeligt, praktisk og usentimental menneske, sætter dagsordenen for deres samliv. Ved hans dødsleje tænker hun: "Hvad skal jeg gøre, når han ikke er her mere? Hvem skal minde mig om, hvad jeg skal mene? Hvem skal holde mig på plads? Så må jeg finde min plads." Da hun kommer hjem fra begravelsen, gennemsøger hun alt og ryster hans bøger i håb om at finde et eller andet tegn på, at han elskede hende, men hun må igen sande, at: "Vi har aldrig talt om det. Mellem ham og mig har sproget været lille. Sådan har vi levet. Sådan skal vi dø".

Hendes nye tilværelse som enke er præget en spirende glæde ved den nyvundne frihed og en knugende ensomhed: "Jeg har det som et menneske, der står i så fuldkommen åbent et landskab, at det kan være ligegyldigt, hvilken retning det bevæger sig i. Der er ingen forskel, om det bliver mod nord, mod syd, mod øst eller vest, det vil alligevel være det samme overalt". Langsomt begynder hun at orientere sig mod en ny tilværelse og bitterheden omkring ægteskabet afløses af refleksioner om, hvem hun i grunden er og hvad hun ønsker. Hun køber en bil (et særsyn på den tid), flytter til et andet hus og starter også et bibliotek op. Mere skal ikke afsløres her.

Dagbogsstilen giver mulighed for at komme så tæt på, som hovedpersonen nu tillader det. Til en start var jeg meget bevidst om dagbogsformen og at Ida Jessens hovedperson havde skrevet dialoger ind i sin dagbog, medtaget et uddrag fra et foredrag med Johannes V. Jensen og en sygehistorie om tuberkulose, hvilket stod i kunstig kontrast til dagbogsformen, men det glemte jeg heldigvis snart igen. Slutningen vil nok dele vandene, da den står i varmblodig kontrast til resten af den afdæmpede fortælling. Men måske det netop er hovedpersonens markering af at det er en ny tid, hun går i møde?

Ida Jessens nye roman er et lavmælt og indsigtfuldt portræt af en kvinde af sin tid. Et levet liv, som ikke skiller sig nævneværdigt ud fra mængden. Hovedpersonen har ellers ideerne og lysten, men hun vælger alligevel at lade sig føre af sin mand. Da hun må stå på egne ben og lærer sig selv at kende, begynder hun dog at vende tilbage til den, hun var engang. Denne tematik omkring hvordan mennesker agerer og reagerer, når de gennemlever en krise og mister fodfæstet, er også set i flere af Ida Jessens tidligere romaner. Det handler om at turde se sig selv i øjnene og stræbe efter det man ønsker. Og det gør Fru Bagge i høj grad!

Romanen er samtidig et portræt af en tid og en egn, hvor kulturen og samfundet så småt vender sig mod nye tider. Det er som altid en fornøjelse at opleve Ida Jessens indsigt i det menneskelige sind og høste hendes livserfaringer om hverdagslivet. Fx fik jeg personligt svar på noget, der længe har optaget mig: "Rigtig gamle mennesker siger ikke ret meget, og det er ikke fordi de ikke kan. De gider ikke".

ANALYSE

BOGDETALJER

